

dels skyldes Kravet om at opnaa en finansiell Balance, som Finansministeren kan være tjent med at tage imod, dels skyldes den Omstændighed, at Besætning og Inventar er unddraget fra Beskatning.

Ved § 5 er der ogsaa foretaget en Omredaktion, idet tre af Paragraffens Punkter nu fremtræde som en særlig Paragraf. Paragraffen omhandlede de Ejendomme, af hvilke der ikke skulde svares Ejendomsskyld. Nu har man i det andet Ting delt Paragraffen i to, altsaa lavet en ny § 5 med 3 Punkter, a, b og c, som gaar ud paa, at en Del Ejendomme, Gensandskabshoteller, der tilhøre fremmede Stater, Jernbane-, Havne- og Kanal anlæg, og Kirker og Kirkegaarde, ikke skulle indtages under Vurderingen. Jeg har lagt Mærke til, at Finansministeren i det andet Ting har anket over, at man har indsat denne Ændring, da han fandt, at det kunde være ganske interessant at vide, hvad Værdi disse Ejendomme repræsenterede, uagtet de ikke skulde svare Skat. Men anden reel Betydning har jo heller ikke denne Ændring. I § 7 er der foretaget nogle Ændringer, som gaa ud paa at forandre den Skala, som Regeringsforslaget havde fastsat for Fradragene for de smaa Ejendomme, for Husbrug ude paa Landet og for de Ejendomme ude paa Landet, hvor der dreves Haandværk eller Fiskeri, for saa vidt vedkommende Ejendom kun var beboet af een Familie og vedkommende Næringsbrug blev drevet uden fremmed Medhjælp. Disse to Skalaer ere blevne ændrede oppe i Landstinget, og det er efter min Opfattelse ogsaa en Forbedring af Forslaget. Sagen er, at uagtet Regeringsforslaget vel indrømmede for adskillige af disse Ejendommers Vedkommende et lige saa stort Fradrag som det, Landstinget nu foreslaar, vilde dog efter den Skala, som vi havde i Fjor, adskillige af de smaa Ejendomme ved den kommunale Ejendomsskyld blive ramte ikke saa lidt føleligere, navnlig de Ejendomme, som vare oppe paa 7—8,000 Kr. Efter den nu foreliggende Omredaktion af Skalaen, som jeg ikke behøver at nævne, da ærede Medlemmer have den for Øje, vil Forholdet blive et andet. Sammen med den anden vigtige Ændring, som jeg tidligere har omtalt, at Besætning og Inventar er unddraget fra Beskatning, vil det komme til at betyde, at man kan være saa nogenlunde tryk for, at ingen af de smaa Ejendomme ude paa Landet ville blive for haardt medtagne under den ny Skat. At der kan være ganske enkelte

Ejendomme, som ville faa en forøget Skat, er nok rimeligt, men saa kan det ogsaa være, at de fortjene at faa en højere Skat, og det skulde jo være en af Fordelene ved Skattelovene, at de praktiserede Skatten derhen, hvor den skulde være. Med Hensyn til Skalaen for de Huse, som bebos af een Familie, og hvis Beboere ernære sig ved Fiskeri eller Haandværk uden fremmed Medhjælp, vil jeg sige, at det er vanskeligt at afgøre, om ikke en eller anden af dem ogsaa kunde faa en forhøjet Skat — jeg tør ikke sige, at der ikke vil være en enkelt, som vil kunne blive ramt — men det er min Opfattelse, at i det store og hele ville de Ejendomme, som tidligere ved den lille Lov, vi forleden Aar vedtog om Fritagelse for Bygningsafgift for visse Ejendommers Vedkommende, blive fritagne, ogsaa blive fritagne i Henhold til Bestemmelserne i denne Lov.

Regeringsforslagets § 8 er helt strøget her i Loven om Ejendomsskyld og overført til Loven om den kommunale Beskatning, hvor den findes som § 21. Man er nemlig oppe i det andet Ting bleven opmærksom paa, at denne Paragraf hørte nærmest hjemme i den sidstnævnte Lov. Den gamle § 7 fremtræder altsaa nu som § 8 i det foreliggende Forslag og har faaet en Tilføjelse, som indeholder en Realitet. Der er nemlig tilføjet Paragraffen et nyt Stykke, hvorefter Skattepligten nærmere er fastsat i de Tilfælde, hvor en Ejendom er overdragen en anden i Forpagtning eller Leje. For dette Tilfælde bestemmer Paragraffen, at hvis en Ejendom er overdragen en anden i Forpagtning eller Leje, og det paahviler Bruger en helt eller delvis at udrede de i § 1 nævnte Skatter, skal han fremtidig i Stedet derfor udrede en tilsvarende Del af Ejendomsskylden — saa kommer Tilføjelsen: „samt betale til Ejeren det halve af det Beløb, han derved indvinder. Paa samme Maade skal Ejeren, dersom den Ejendomsskyld, Bruger en efter det foregaaende skal udrede, er større end de i § 1 nævnte Skatter, som han tidligere har betalt, saafremt der ikke træffes anden Overenskomst, betale det halve af Forskellen.“ Denne Ændring indeholder, som sagt, en lille Realitet, men en Realitet, som taler for sig selv, og som jeg ikke nærmere skal omtale.

I § 9 er der kommet et nyt 5te Stykke, som bestemmer, at „ved Vurdering af Skovejendomme skal sagkyndig af Finansministeren beskikket Medhjælp tiltræde Vurderingsraadet, naar Skovejendommen er over 100 Tdr. Land stor, eller naar